

Î N C H E I E R E

20 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Societatea Comercială "Linavan" Societate cu Răspundere Limitată, prin intermediul avocatului Odobescu Ghenadie,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea Comercială "Linavan" Societate cu Răspundere Limitată împotriva Biroului Vamal Briceni privind contestarea actului administrativ, recuperarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 16 mai 2017 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La data de 20 septembrie 2016, SC „Linavan”, SRL, a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Briceni privind anularea actului de inspecție nr.7506 din 06.08.2016, anularea declarației vamale DV-2 și a declarației privind valoarea în vamă a mărfurilor cu menținerea declarației vamale DV-1 și a declarației în varianta inițială, obligarea Biroului Vamal Briceni de a revizui modul de calculare a plăților vamale conform metodei 1, restituirea sumei încasate excedentar, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la 06.08.2016 pentru traversarea frontierei a mărfii deținea pachetul de documente obligatorii potrivit ordinului Serviciului Vamal nr.01-1 din 04.01.2016. Dovada deținerii pachetului minim de documente necesare la momentul vămuirii constituie pagina documentelor anexate de brokerul vamal.

Colaboratorul vamal, verificând corectitudinea declarației DV-1, a motivat că marfa prezintă risc de subevaluare, iar documentele prezentate nu sunt suficiente pentru calcularea valorii în vamă a mărfii și că mai sunt necesare acte suplimentare. Reclamantul a prezentat acte suplimentare pentru a exclude situația calculării valorii în vamă a mărfii după o altă metodă în afară de metoda 1, însă, Biroul Vamal Briceni a aplicat eronat o altă metodă, nu aceea stipulată la art.11 a Legii cu privire la tariful vamal.

Menționează reclamantul că nu este de acord cu mărimea plăților vamale calculate după metoda 6 și consideră că calculul plăților vamale încasate excedentar în sumă de 4594,32 lei din marfa importată în valoare de 1778,70 USD contravine Codului Vamal și Legii cu privire la tariful vamal. În rezultatul examinării declarației vamale, inspectorul vamal, a operat rectificarea prin care a majorat valoarea prețurilor vamale cu 63919,04 lei. Prin scrisoarea nr. 28/11-13672 din 06.09.2016, Biroul Vamal Briceni, i-a comunicat că cererea prealabilă a fost respinsă ca fiind nefondată.

Indică reclamantul că, pîrîtul i-a cauzat un prejudiciu nepatrimonial prin faptul că ore și zile la rînd a fost "hărțuit" și ținut în vamă pentru a explica/argumenta pentru ce marfa importată urmează să fie calculată anume după metoda 1, a fost eronat impus să prezinte suplimentar documente care nu erau obligatorii pentru calcularea valorii mărfii potrivit metodei 1, a cheltuit surse financiare adăugătoare, a suportat cheltuieli aferente pentru întreținerea alimentară a șoferului mașinii care transporta marfă, a fost nevoit să-i achite un supliment la salariu.

Susține reclamantul că activitatea SRL „Linavan” a fost tulburată, întreruptă pe motiv că materia primă care era importată a fost reținută neîntemeiat în vamă și a ajuns cu întârziere. Astfel, întreprinderea nu s-a încadrat în termenii contractuali și a pierdut clienți importanți din mediul de afaceri.

Mai menționează că în perioada ianuarie-mai 2016 Biroul Vamal Briceni a acceptat declarantului SRL "Linavan" devamarea mărfii potrivit metodei 1, fapt confirmat prin declarațiile în detaliu.

Solicită SRL "Linavan": anularea actului de inspecție nr.7506 din 06.08.2016, emis de către Biroul Vamal Briceni; anularea declarației vamale DV-2 și a declarației privind valoarea în vamă a mărfurilor (tipizata DVV-2) cu menținerea declarației vamale DV-1 și a declarației vamale în varianta inițială (tipizata DVV-1); obligarea Biroului Vamal Briceni de a revizui modul de calculare a plăților vamale pentru marfa lemnoasă importată la data de 06.08.2016 conform metodei 1; încasarea de la Biroul Vamal Briceni în beneficiul său a sumei de 4594,32 lei, încasată excedentar; încasarea de la Biroul Vamal Briceni în beneficiul său a prejudiciului nepatrimonial în mărime de 5000 lei; încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 5000 lei.

Prin hotărârea din 23 ianuarie 2017 a judecătoriei Edineț sediul Briceni, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 16 mai 2017 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul depus de SRL "Linavan" și menținută hotărârea din 23 ianuarie 2017 a judecătoriei Edineț sediul Briceni.

La data de 27 iunie 2017, SC "Linavan" SRL, prin intermediul avocatului Odobescu Ghenadie, a declarat recurs împotriva deciziei din 16 mai 2017 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a interpretat și aplicat în mod eronat legea și normele dreptului material nu a aplicat legea care urma să fie aplicată, aplicînd o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Menționează recurentul că instanțele inferioare nu au aplicat corect legislația vamală, fapt care a condus la emiterea unei hotărâri ilegale, nefondate și nemotivate.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 16 mai 2017. Conform materialelor cauzei decizia instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 05 iunie 2017 și recepționată de către recurent la data de 08 iunie 2017. Recursul declarat la data de 27 iunie 2017 se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SC "Linavan" SRL, prin intermediul avocatului Odobescu Ghenadie, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SC "Linavan" SRL, prin intermediul avocatului Odobescu Ghenadie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă

că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de SC "Linavan" SRL, prin intermediul avocatului Odobescu Ghenadie, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de SC "Linavan" SRL, prin intermediul avocatului Odobescu Ghenadie, împotriva deciziei din 16 mai 2017 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală